

Treball i família

Nou article sobre el treball, activitat que pot menar a la santedat. En aquest text hom medita sobre la combinació entre vida laboral i familiar.

02/11/2016

El Papa Francesc ha recordat que en l'Exhortació Apostòlica *Amoris laetitia* (n.31) que el bé de la família és decisiu per al futur del món i de l'Església. Per assolir aquest bé cal tenir en compte que «el treball és el fonament sobre el qual es forma la vida familiar (...). Aquests dos àmbits

de valors —un relacionat amb la feina i un altre conseqüent amb el caràcter familiar de la vida humana — han d'unir-se entre si correctament i correctament compenetrar-se». [1]

Harmonitzar les exigències de la vocació familiar i de la vocació professional no sempre és fàcil, però forma part important de l'afany per viure en unitat de vida. L'amor de Déu dóna l'unitat, posa ordre en el cor, ensenya quines són les prioritats. Entre aquestes prioritats cal saber situar sempre el bé de les persones per sobre d'altres interessos, treballant per servir, com manifestació de la caritat; i viure la caritat de manera ordenada, començant per aquells que Déu ha posat més directament a la nostra cura.

La vida familiar i la vida professional se sostenen mútuament. El treball,

dins i fora de casa, «és, en un cert sentit, una condició per fer possible la fundació d'una família». En primer lloc, perquè la família «exigeix els mitjans de subsistència, que l'home adquireix normalment mitjançant el treball». [2]

Alhora, el treball és un element fonamental per assolir els fins de la família. «Treball i laboriositat condicionen tot el procés d'educació dins de la família, precisament per la raó que cadascú "es fa home", entre altres coses, mitjançant el treball, i aquest fer-se home expressa precisament la finalitat principal de tot el procés educatiu». [3]

La Sagrada Família ens mostra com compenetrar aquests dos àmbits. Sant Josepmaria va aprendre i ensenyar les lliçons de Santa Maria i de Sant Josep. Amb el seu treball van proporcionar a Jesús una llar on créixer i desenvolupar-se.

L'exemple de Natzaret ressonava en l'ànima del fundador de l'Opus Dei, com escola de servei, on ningú no es reserva res. Allà no **se sent parlar de la meva honra, ni del meu temps, ni de la meva feina, ni de les meves idees, ni dels meus gustos, ni dels meus diners.** Allà es col·loca tot al servei del grandíós joc de Déu amb la humanitat, que és la Redempció. [4]

Imitar sant Josep

Mireu: què fa Josep, amb Maria i amb Jesús, per seguir el mandat del Pare, la moció de l'Esperit Sant? Lliurar-li l'ésser sencer, posar al seu servei la seva vida de treballador. Josep, que és una criatura, alimenta el Creador; ell, que és un pobre artesà, santifica el treball professional, cosa de la qual s'havien oblidat per segles els cristians, i que l'Opus Dei ha vingut a recordar. Li dóna la vida,

li lliura l'amor del seu cor i la tendresa de les seves cures, li presta la fortalesa dels seus braços, li dona... tot el que és i pot: el treball professional ordinari, propi de la seva condició. [5]

Sant Josep va treballar per servir el Fill de Déu i la seva Mare. Res no sabem del producte material del seu treball, ni ens han arribat els objectes que hauria fabricat o reparat; però sí que coneixem que la seva tasca va servir a l'obra de la Redempció. Josep va ensenyar a Jesús l'ofici al qual va dedicar llargs anys de la seva vida, i va treballar profundament unit a qui, ja en aquests moments, ens estava redimint. Amb el seu treball, va edificar la llar de Natzaret en la qual havia de créixer Jesús, llar que és imatge de l'Església. No va desatendre mai la Família per dedicar-se al seu treball d'artesà, o pel cansament de la jornada, sinó

que el va posar enterament al servei del Fill de Déu i de Santa Maria i no els va privar de les atencions pròpies del cap de família. I el seu treball, lluny de veure's empetitit per les exigències que imposaven aquestes atencions -viatges, canvis de país i de domicili, dificultats i perills- es va veure infinitament enriquit.

Quina gran lliçó per a aquells que fàcilment ens deixem fascinar pel desig d'afirmació personal i l'èxit a la feina! La glòria de sant Josep va ser veure créixer Jesús en saviesa, edat i gràcia [6] i servir la Mare de Déu. Les hores d'esforç continuat del sant Patriarca tenien rostre. No acabaven en una obra material, per ben feta que fos, sinó en el bé de Jesús i Maria. Eren via per estimar Déu en el seu Fill i en la seva Mare.

Déu ens ha donat també la possibilitat de descobrir-lo i estimar-lo servint la família, amb la nostra

tasque professional. Moltes persones col·loquen fotografies dels éssers estimats a la taula o al lloc de treball, el cristià posa també alguna cosa que li recordi el sentit diví de l'amor humà: de vegades un crucifix, o una imatge de la Sagrada Família, o un altre recordatori oportú, segons el lloc en què es trobi, perquè si hi ha amor a Déu llavors s'uneixen família i treball.

Fa molta pena veure persones interiorment dividides, que pateixen inútilment. Les obligacions familiars els semblen un obstacle per créixer professionalment. Tracten de conciliar multitud de compromisos que no són compatibles, i es lamenten que no tenen temps per a la família. Però tantes vegades no és temps el que els manca, sinó un cor ordenat i enamorat. L'exemple de sant Josep pot ajudar-nos a tots. En ell, la cura de la Sagrada Família i la

feina d'artesa no eren coses diferents, sinó una mateixa realitat. L'amor a Maria i Jesús el portava a treballar, i amb el seu treball servia a la Sagrada Família.

Apostolat urgent

«La família constitueix un dels punts de referència més importants, segons els quals ha de formar-se l'ordre soci-ètic del treball humà (...). En efecte, la família és, al mateix temps, una comunitat feta possible gràcies al treball i la primera escola interior de treball per a tot home». [7]

Ens enfrontem avui al repte d'aconseguir que s'atorgui a la família el lloc central que li correspon en la vida de les persones i en el món del treball. Aquest repte assumeix moltes facetes. En primer lloc, valoritzar aquelles professions més estretament lligades als fins propis de la família, com les tasques domèstiques, la tasca educativa, molt

especialment en els primers anys de vida, o les diferents formes de col·laboració —mai substitució dels deures familiars— en l'assistència als malalts i ancians.

També és un desafiament urgent aconseguir que l'organització del treball no generi incompatibilitats amb les obligacions de la llar.

Aquestes situacions es donen sovint a causa de salaris insuficients per sostenir una família; a horaris que obliguen a reduir molt la presència del pare o la mare a la llar; a obstacles a l'actitud oberta a la vida, de moltes dones que decideixen compatibilitzar la dedicació a la família amb professions fora de la llar. Aquestes i altres dificultats afecten de manera particular als professionals joves que es veuen sotmesos a la pressió d'un ambient, una organització social, un sistema de vida, que dificulten la formació d'una família ni la seva estabilitat.

Cal demanar al Senyor la fortalesa per saber dir que no a suposades exigències de la feina, sense deixar-se absorbir pel que no és més que un mitjà. Però també cal implantar una cultura i una legislació sobre el treball que faciliti la dedicació necessària a la família. Una societat que no protegeixi la família està caminant cap a la seva destrucció. El Magisteri de l'Església no es cansa de recordar-ho: «Ningú no pot pensar que debilitar la família com a societat natural fundada en el matrimoni és una cosa que afavoreix a la societat». [8]

«L'obstinació que poseu, filles i fills meus, per imprimir un to profundament cristià en les vostres llars i en l'educació dels vostres fills, farà de les vostres famílies focus de vida cristiana, recessos d'aigües netes que influiran en moltes altres famílies, facilitant també que brollin vocacions.» [9]

[1] Joan Pau II, Carta enc. *Laborem exercens*, 14-IX-1981, n. 10

[2] Ibid

[3] Ibid

[4] Carta 14-II-1974, n. 2, a F. Requena, J. Sesé, *Fuentes para la historia del Opus Dei*, Ariel, Madrid 2002, pp. 144-145.

[5] Sant Josepmaria, Meditació "Sant Josep, el nostre Pare i Senyor" (19-III-1968), citat per J. M. Casciaro, *La encarnación del Verbo y la corporalidad humana*, a "Scripta Theologica" 18 (1986/3) 751-770.

[6] Cfr. Lc 2, 52.

[7] Joan Pau II, Carta enc. *Laborem exercens*, 14-IX-1981, n. 10.

[8] Papa Francesc. Ex. ap. Amoris laetitia, 19-III-2016, n. 52.

[9] Mons. Xavier Echevarría, Carta, 28-XI-02, nn. 11-12.

Apartat sobre el treball

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/treball-i-familia/](https://opusdei.org/ca/article/treball-i-familia/)
(17/04/2025)